

miejsca na uwierzenie czy zdumienie. Uczniowie zdają się pytać: jak to, On naprawdę żyje, jest pośród nas i każe wierzyć, że ból i cierpienie, męka i śmierć to tylko droga ku życiu? W swoim myśleniu niejednokrotnie jesteśmy podobni do apostołów, którzy wiedzą, że nic nie może się zmienić. A myśmy się spodziewali, że będzie inaczej, że zwycięży dobro ludzkich serc, gotowość do poświęceń, a wyszło inaczej. Czy to, co widzimy wokół nas, czy sposób, w jaki o tej rzeczywistości mówimy i piszemy, jak ją pokazujemy, jest jedynym z możliwych? Czy scenariusz, jaki podpowiada nam nasze rozżalone serce, jest prawdziwą wersją wydarzeń? Jak uczniowie w drodze do Emaus, my także możemy niedowierzać. Nasza modlitwa może być modlitwą wątpliwego Tomasza, załamanego Piotra, możemy się też otrzeć o nadgorliwość Szawła. Oni pozwolili się przemienić, bo uwierzyli Słowom Zmartwychwstałego: „Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach”. Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma. I rzekł do nich: „Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia Zmartwychwstanie; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego”. **Czy jesteście świadkami Pana dziś? W roku śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa nie było łatwiej uwierzyć niż nam dzisiaj, a jednak ci, którzy uwierzyli, przekazali nam, że to jest możliwe, więc i my możemy! A Bóg ma dla nas swoje niespodzianki!**

ROZMOWA DUSZY KOCHAJĄCEJ JEZUSA CHRYSZTUSA

Z „Dzienniczka” św. Siostry Faustyny:

„Kiedy przyjąłem Komunię świętą, powiedziałam Mu: Jezus, tyle razy myślałam dziś w nocy o Tobie, a Jezus mi odpowiedział: I Ja myślałem o tobie, nim cię powołałem do bytu. Jezus, w jaki sposób myślałeś o mnie? O sposobie przypuszczenia cię do wiekuistego szczęścia Mojego. Po tych Słowach duszę moją zalała Miłość Boża, nie mogłam wyjść z podziwu, jak nas Bóg miłuje” (Dzienniczek, nr 1292).

„Miłości wiekuista, płomieniu czysty, pal się w moim sercu nieustannie i przebóstwiał moją całą istotę według odwiecznego upodobania Twego, przez które żeś mnie powołał do bytu i wezwał do uczestnictwa w swym wiekuistym szczęściu. O Panie miłosierny, obsypałeś mnie tymi darami jedynie z Miłosierdzia; widząc wszystko w sobie darmo dane, w najgłębszej pokorze uwielbiam niepojętą dobroć Twoją. Panie, zalewa mi serce zdumienie, że Ty, Pan absolutny, nikogo nie potrzebujesz, a jednak z czystej Miłości tak się zniżasz do nas. Nie mogę nigdy wyjść ze zdumienia, kiedy Pan w tak ścisłą zżyłość wchodzi ze swym stworzeniem; jest to znowu niezgłębiona Jego dobroć” (Dzienniczek, nr 1523).

"O Krwi i Wodo, któraś wypłynęła z Najświętszego Serca Jezusowego jako źródło Miłosierdzia dla nas – ufamy Tobie."

14-20 KWIECIA 2024 – XVI TYDZIEŃ BIBLIJNY

W trzecią niedzielę wielkanocną przeżywamy ósme Narodowe Czytanie Pisma Świętego, które otwiera szesnasty Ogólnopolski Tydzień Biblijny. Zanurzeni w wydarzeniu Krzyża i Zmartwychwstania uwielbiamy Ojca Niebieskiego za zwycięstwo nad niewiarą i nienawiścią ludu do Jezusa: „Zaparliście się Świętego i Sprawiedliwego, a wyprosilicie ułaskawienie dla zabójcy. Zabiliście Dawcę Życia, ale Bóg wskrzesił Go z martwych, czego my jesteśmy świadkami” – oznajmi Piotr w Jerozolimie. Ten Zmartwychwstały Pan objawia się wiernym Mu niewiastom, dołącza do uczniów idących z Jerozolimy do Emaus. Wyjaśnia im, co w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach – odnosiło się do Niego. Narodowe Czytanie Pisma Świętego służy temu, aby światło Zmartwychwstałego Pana i Moc Ducha Prawdy, Ducha Wspomożyciela były obecne w życiu Kościoła i Narodu, który jest dumny ze swojego Chrztu. W czasach, w których mierzymy się z przemocą, prześladowaniami oraz licznymi cierpieniami duszy i ciała, otwieramy się na światło Chrystusa, płynące z Ewangelii o zwycięstwie miłości nad siłą. W okresie wzmożonej aktywności „ojca kłamstwa” – szatana i ludzi słabych, oszukanych przez niego, napełniamy nasze umysły i dusze Świętą obecnością Ducha Prawdy i Męstwa. On wnika do naszych wnętrz pod postacią Słów Ewangelii i innych pism przez Niego natchnionych.

WAŻNE I POTRZEBNE SŁOWO O SŁOWIE BOŻYM

Słowo Boga weszło w życie Abrama z Ur prawie cztery tysiące lat temu – i został zapoczątkowany strumień objawienia, które osiągnęło swoje wypełnienie w Jezusie z Nazaretu i trwa do dziś w naszych sercach. Słowo Boże kazało Abramowi porzucić swój kraj i dom ojcowski dla nowej ziemi. Chętna zgoda Abrama zmieniła jego życie i zmieniła historię ludzkości. Abram stał się Abrahamem, ojcem narodu, który Bóg przyjął jako swój. Przez ten naród wybrany, Bóg stale wymawiał swoje Słowo, objawiając siebie samego ludzkości. Kiedy czas się dopełnił, Słowo Boże przyszło do człowieka nie tylko jako Nowina, ale jako Osoba. Słowo Boga przyszło z krwi i kości i zamieszkało pośród nas. Boże Słowo było nie tylko wypowiedziane do człowieka, ale stało się Człowiekiem, Jezusem z Nazaretu. Dziś pijemy z tego samego strumienia objawienia. Bóg objawia się nam, Bóg przyjmuje nas jako synów i córki, Bóg daje nam Życie przez Słowo mówione do nas w osobie Jezusa Chrystusa, Pana. Bóg posyła swoje Słowo do nas jak posłał je do Abrahama, by objawić się, przemienić nas, stworzyć lud dla siebie. Jego Słowo nie jest pustym czy słabym Słowem: to jest Słowo dające Życie, Słowo przemieniające. Słowo Boga jest nam przekazywane różnymi sposobami. Jest przekazywane przez Kościół, Ciało Chrystusa. Jest wypowiedziane do naszych serc w modlitwie i poprzez Słowa Biblii. Czytanie Biblii jako Słowa Bożego jest mocą przenikającą nasze życie, mocą, która nas może przemienić. **Słuchanie Słowa Boga, mówionego przez Słowa Pisma, może pociągnąć nas głębiej do zjednoczenia z samym Bogiem; Pismo staje się narzędziem, dzięki któremu Moc Boża obejmuje nas, przekształca i prowadzi do pełniejszego życia.**

